

Spiritually Whole in Him

By President Camille N. Johnson
Relief Society General President

Dvasiškai sveiki Jame

Prezidentė Kamilė N. Džonson
Paramos bendrijos visuotinė prezidentė

April 2025 general conference

Wholeness does not necessarily mean physical and emotional restoration in this life. Wholeness is born of faith in and conversion to Jesus Christ.

Ten lepers hollered to the Savior, “Have mercy on us.” And Jesus did. He told them to show themselves to the priest, and as they went, they were cleansed of the disease.

And one of them, when he saw that he was healed, shouted praises to God. He returned to the Savior, fell at His feet, and expressed gratitude.

And the Savior said to him who was thankful, “Thy faith hath made thee whole.”

Jesus Christ had healed ten lepers. But one, coming back to the Savior, received something in addition. He was made whole.

Nine lepers were physically healed.

One was physically healed and made spiritually whole.

In pondering this story, I have wondered if the converse is true. If healing and wholeness are not the same, can one be made spiritually whole by Him but not yet physically and emotionally healed?

The Master Healer will heal all our afflictions—physical and emotional—in His time. But in the waiting to be healed, can one be whole?

What might it mean to be spiritually whole?

We are whole in Jesus Christ when we exercise our agency to follow Him in faith, submit our hearts to Him so He can change them, keep His commandments, and enter a covenant relationship with Him, meekly enduring and learning from the challenges of this earthly estate until we return to His presence and are healed in every way. I can be whole while I wait for healing if I

Sveikumas nebūtinai reiškia fizinį ir emocinį atstatymą šiame gyvenime. Sveikumas kyla iš tikėjimo ir atsivertimo į Jėzų Kristų.

Dešimt raupsuotųjų šaukė Gelbėtojų: „Pasi-gailėk mūsų!“ Ir Jėzus pasigailėjo. Jis liepė jiems pasirodyti kunigams, ir eidami jie išgijo.

Vienas jų, pamatęs, kad išgijo, garsiai garbino Dievą. Jis sugrįžo pas Gelbėtoją, puolė prie Jo kojų ir dėkojo.

Gelbėtojas padėkojusiam pasakė: „Tavo tikėjimas išgydė tave.“

Jėzus Kristus išgydė dešimt raupsuotųjų. Tačiau tik vienas, grįžęs pas Gelbėtoją, gavo ką daugiau. Jis buvo padarytas sveikas.

Devyni raupsuotieji buvo išgydyti fiziškai.

Vienas žmogus buvo išgydytas fiziškai ir padarytas dvasiškai sveikas.

Apmąstydamą šią istoriją, svarsčiau, ar teisingas ir atvirkštinis teiginys. Jei išgijimas ir sveikumas nėra tas pats, ar gali žmogus būti Jo padarytas dvasiškai sveikas, bet dar neišgydytas fiziškai ir emociškai?

Didysis Gydytojas savo laiku išgydys visus mūsų negalavimus – fizinius ir emocinius. Bet ar laukdamas to išgijimo žmogus gali būti sveikas?

Ką reiškia būti dvasiškai sveikam?

Jėzuje Kristuje esame sveiki, kai naudojame savo valios laisvę, kad sektume Jų tikėdami, patikime savo širdis Jam, kad Jis galėtų jas pakeisti, laikomės Jo įsakymų ir užmezgame sandorinį ryšį su Jū, nuolankiai ištverdami žemiškosios būsenos sunkumus ir mokydami iš jų, kol sugrįšime Jo akivaizdon ir išgysime visais atžvilgiais. Taigi, laukdamas išgijimo, galiu būti

am wholehearted in my relationship with Him.

Faith in Jesus Christ begets hope. I find hope in striving to be whole—a wholeness born of faith in Jesus Christ. Faith in Him increases my hope for healing, and that hope reinforces my faith in Jesus Christ. It is a powerful cycle.

The Lord told Enos his faith had made him “whole.” Wholeness came as Enos pondered on the words of his prophet-father, Jacob, as he hungered to understand the opportunity for eternal life, as he cried unto God in mighty prayer. And in that state of desire and humility, the voice of the Lord came to him, announcing his sins were forgiven. And Enos asked the Lord, “How is it done?” And the Lord responded, “Because of thy faith in Christ, ... thy faith hath made thee whole.”

Through our faith in Jesus Christ, we can seek to be spiritually whole while we wait and hope for physical and emotional healing.

By virtue of His atoning sacrifice, and when we sincerely repent, the Savior heals us from sin, as He did with Enos. His infinite Atonement also reaches our griefs and sorrows.

But He may not provide healing from illness and disease—chronic pain, autoimmune disorders like multiple sclerosis, cancer, anxiety, depression, and the like. That kind of healing is on the Lord’s time. And in the meantime, we can choose to be made whole by exercising our faith in Him!

To be whole means to be complete and full. Much like the five wise virgins who had their lamps full with oil when the bridegroom came, we can be whole in Jesus Christ as we fill our lamps with the nourishing oil of conversion to Him. In that way, we are prepared for the symbolic wedding supper, His Second Coming.

In the parable all ten of the virgins were in the right location, awaiting the bridegroom. Every one of them came with a lamp.

But when He came, at the unexpected midnight hour, the five foolish did not have sufficient oil for their lamps. They were not described as wicked but rather as foolish. The foolish failed to adequately prepare to keep their lamps burning with the oil of conversion.

And so, in response to their petition to be permitted to enter the wedding supper, the bridegroom responded, “Ye know me not.”

Implying, then, that the five wise virgins did-

sveikas, jei visa širdimi esu susisaistęs su Juo.

Tikėjimas Jėzumi Kristumi teikia viltį. Viltį įgyju stengdamasis būti sveikas – sveikas dėl tikėjimo Jėzumi Kristumi. Tikėjimas Juo stiprina mano išgijimo viltį, o ta viltis stiprina mano tikėjimą Jėzumi Kristumi. Tai galingas ciklas.

Viešpats pasakė Enosui, kad tikėjimas padarė jį sveiką. Enosas tapo sveikas, kai mąstė apie savo tėvo, pranašo, Jokūbo žodžius, kai troško suprasti amžinojo gyvenimo galimybę, kai šaukėsi Dievo karštoje maldoje. Ir, jam esant apimtam tos troškimo ir nuolankumo būsenos, atėjo Viešpaties balsas, sakantis, kad jo nuodėmės atleistos. Enosas paklausė Viešpaties: „Kaip tai padaryta?“ Ir Viešpats atsakė: „Dėl tavo tikėjimo Kristumi [...] tavo tikėjimas padarė tave sveiką.“

Per tikėjimą Jėzumi Kristumi galime siekti tapti dvasiškai sveiki, laukdami ir vildamiesi fizinio bei emocinio išgijimo.

Kai nuoširdžiai atgailaujame, dėl savo apmokančiosios aukos Gelbėtojas išgydo mus nuo nuodėmės taip, kaip Jis išgydė Enosą. Jo beribis Apmokėjimas taip pat apima mūsų širdgėlas ir sielvartus.

Tačiau Jis gali negydyti nuo ligos ir negalavimo – nuo lėtinio skausmo, autoimuninių sutrikimų, pvz., išsėtinės sklerozės, vėžio, nerimo, depresijos ir panašių dalykų. Toks išgydymas įvyks Viešpaties laiku. O kol kas galime pasirinkti būti padaryti sveiki per tikėjimą Juo!

Sveikas reiškia išbaigtas ir pilnas. Panašiai kaip penkios protingosios mergelės, kurių žibintai buvo pilni aliejaus, kai atėjo jaunikis, taip ir mes galime būti sveiki Jėzuje Kristuje, kai savo žibintus pripildome maitinančio atsivertimo į Jį aliejaus. Taip tampame pasiruošę simbolinei vestuvių vakarienei, antrajam Viešpaties atėjimui.

Palyginime visos dešimt mergaičių buvo tinkamoje vietoje ir laukė jaunikio. Kiekviena iš jų atėjo su žibintu.

Tačiau, kai jaunikis atėjo netikėtą vidurnakčio valandą, tos penkios kvailiosios mergelės neturėjo pakankamai aliejaus savo žibintams. Jos apibūdintos ne kaip blogos, o kaip kvailios. Kvailiosioms nepavyko tinkamai pasiruošti išlaikyti savo žibintų degančių atsivertimo aliejumi.

Taigi, atsakydamas į jų prašymą įleisti į vestuvių vakarienę, jaunikis atsakė: „Jūs manęs nepažįstate.“

Tai leidžia manyti, kad penkios protingosios

know Him. They were whole in Him.

Their lamps were full of the precious oil of conversion, which allowed the wise virgins to enter the marriage feast on the right hand of the bridegroom.

As expressed by the Savior, “Be faithful, praying always, having your lamps trimmed and burning, and oil with you, that you may be ready at the coming of the Bridegroom.”

Five Wise Virgins, by Ben Hammond

A magnificent sculpture depicting the five wise virgins was recently placed on Temple Square, just outside the doors to the Relief Society Building and in the shadow of the Salt Lake Temple.

It is a location befitting application of the parable. Because when we make and keep covenants, particularly those available in the house of the Lord, we fill our lamps with the oil of conversion.

While the women represented as the five wise virgins are not sharing the oil of their conversion, they are sharing their light as they hold up their lamps, which are full of oil and burning brightly. Significantly they are depicted supporting one another—shoulder to shoulder, an arm around another, making eye contact and beckoning others to come to the light.

Indeed, “[we] are the light of the world.” The Savior declared:

“I give unto you to be the light of this people. A city that is set on a hill cannot be hid.

“... Do [we] light a candle and put it under a bushel? Nay, but on a candlestick; and it giveth light [unto] all that are in the house;

“Therefore let your light so shine before this people, that they may see your good works and glorify your Father [which] is in heaven.”

We are commanded to share His light. So keep your lamp full of the oil of conversion to Jesus Christ and be prepared to keep your lamp trimmed and burning bright. Then let that light shine. When we share our light, we bring the relief of Jesus Christ to others, our conversion to Him is deepened, and we can be whole even while we wait for healing. And as we let our light shine brightly, we can be joyful even while we wait.

A scriptural example is useful in reinforcing the principle that we can be whole as we are converted to Jesus Christ and draw strength from

mergelėsJį pažinojo. Jos buvo sveikos Jame.

Jų žibintai buvo pilni brangaus atsivertimo aliejaus, leidusio protingosioms mergelėms įeiti į vestuvių puotą jaunikio dešinėje.

Gelbėtojas sakė: „Būkite ištikimi, nuolat besimeldžiantys, laikantys savo žibintus sutvarkytus ir degančius ir aliejų su savimi, kad būtumėte pasiruošę, kai ateis Jaunikis.“

Penkios protingosios mergelės, aut. Benas Hemondas

Neseniai Šventyklos aikštėje, prie Paramos bendrijos pastato durų ir netoli Solt Leiko šventyklos, buvo pastatyta nuostabi skulptūra, vaizduojanti penkias protingąsias mergeles.

Tai tinkama vieta mokytis to palyginimo. Nes sudarydami ir vykdydami sandoras, ypač sudarytas Viešpaties namuose, savo žibintus pildome atsivertimo aliejaus.

Nors moterys, kurias simbolizuoja tos penkios protingosios mergelės, nesidalija savo atsivertimo aliejumi, jos dalijasi savo šviesa laikydamos žibintus, kurie yra pilni aliejaus ir skaisčiai dega. Svarbu tai, kad jos pavaizduotos palaikančios viena kitą: petys į petį, apkabinusios viena kitą, užmezgančios akių kontaktą ir kviečiančios kitus ateiti į šviesą.

Iš tiesų, „[mes] esame pasaulio šviesa“. Gelbėtojas sakė:

„Duodu jums būti šių žmonių šviesa. Neįmanoma paslėpti miesto, kuris pastatytas ant kalno.

Štai, argi žmonės uždega žiburį ir deda jį po saiku? Ne, bet ant žibintuvo, ir jis šviečia visiems, kas yra namuose.

Todėl taip tešviečia jūsų šviesa šitų žmonių akivaizdoje, kad jie matytų jūsų gerus darbus ir šlovintų jūsų Tėvą, kuris yra danguje.“

Mums įsakyta dalytis Jo šviesa. Tad laikykite savo žibintą pilną atsivertimo į Jėzų Kristų aliejaus ir būkite pasiruošę išlaikyti jį sutvarkytą ir skaisčiai degantį. Tada tegul ta šviesa šviečia. Kai dalijamės savo šviesa, nešame Jėzaus Kristaus palengvėjimą kitiems, mūsų atsivertimas į Jį stiprėja, ir galime būti sveiki net laukdami išgydymo. Leisdami savo šviesai skaisčiai šviesti, galime džiaugtis net laukdami.

Pavyzdys iš Raštų padeda įtvirtinti principą, kad galime būti sveiki, kai atsiverčiame į Jėzų Kristų ir semiamės stiprybės iš Jo, net laukdami

Him, even while we wait for healing.

The Apostle Paul had some kind of affliction—what he described as a “thorn in the flesh,” which three times he had asked the Lord to remove. And the Lord said to Paul, “My grace is sufficient for thee: for my strength is made perfect in weakness.” To which Paul declared:

“Most gladly therefore will I ... glory in my infirmities, that the power of Christ may rest upon me.

“Therefore I take pleasure in infirmities, ... in distresses for Christ’s sake: for when I am weak, then am I strong.”

Paul’s example suggests that even in our weakness, our strength in Jesus Christ can be made perfect—that is, complete and whole. Those who wrestle with mortal struggles and turn to God in faith like Paul can receive the blessings of becoming acquainted with God.

Paul was not healed of his affliction, but he was spiritually whole in Jesus Christ. And even in his adversity, the light of his conversion to and strength from Jesus Christ was shining, and he was joyful. In his Epistle to the Philippians, he exclaimed, “Rejoice in the Lord alway[s]; and again I say, Rejoice.”

Sisters and brothers, the answer is yes, we can be spiritually whole, even while we wait for physical and emotional healing. Wholeness does not necessarily mean physical and emotional restoration in this life. Wholeness is born of faith in and conversion to Jesus Christ and in letting the light of that conversion shine.

“Many are called, but few [choose to be] chosen.”

All will be physically and emotionally healed in the Resurrection. But will you choose now to be whole in Him?

I declare with joy that I am converted to the Lord Jesus Christ. I am striving to be whole in Him. I am sure that all things will be restored and healing will come, in His time, because He lives.

Mary Magdalene was a woman healed of Jesus Christ. And she was a woman whole in Jesus Christ. As His disciple, she followed the Savior throughout Galilee and ministered to Him.

She was present at the foot of the cross, a witness to His death.

She went to His tomb to complete the burial preparations and discovered that the stone covering had been taken away, that the Lord’s body

išgydymo.

Apaštalas Paulius patyrė kažkokį negalavimą – tai, ką jis apibūdino kaip „dyglį kūne“; Paulius tris kartus meldė Viešpatį pašalinti tą dyglį. Bet Viešpats Pauliui atsakė: „Pakanka tau mano malonės, nes mano stiprybė tampa tobula silpnume.“ Tada Paulius tarė:

„Todėl aš mielčiau noru girsiuosi silpnumais, kad Kristaus galybė apsigyventų manyje.

Patenkintas tad [esu] silpnumu, [...] priešpaua dėl Kristaus, nes, būdamas silpnas, esu galingas.“

Pauliaus pavyzdys rodo, kad, net mums esant silpniems, mūsų stiprybė Jėzuje Kristuje gali būti padaryta tobula, tai yra išbaigta ir pilna. Tie, kurie grumiasi su mirtingojo gyvenimo sunkumais ir kreipiasi į Dievą tikėdami kaip Paulius, gali gauti pažinties su Dievu palaimas.

Paulius nebuvo išgydytas nuo savo negalios, bet jis buvo dvasiškai sveikas Jėzuje Kristuje. Net negaluodamas jis švietė atsivertimo į Jėzų Kristų ir Jo stiprybės šviesa, ir jis džiaugėsi. Laiške filipiečiams jis šaukia: „Džiaukitės Viešpačiu visuomet! Ir vėl kartoju: džiaukitės!“

Seserys ir broliai, atsakymas yra „taip“, galime būti dvasiškai sveiki, net laukdami fizinio ir emocinio išgyjimo. Sveikumas nebūtinai reiškia fizinį ir emocinį atstatymą šiame gyvenime. Sveikumas kyla iš tikėjimo Jėzumi Kristumi, atsivertimo į Jėzų Kristų ir iš to, kad skleidžiame to atsivertimo šviesą.

„Daug pašauktų, bet maža [tų, kurie pasirinko būti] išrinkt[i].“

Per prisikėlimą visi bus fiziškai ir emociškai išgydyti. Bet ar pasirinksite būti sveiki Jame jau dabar?

Su džiaugsmu pareiškiu, kad esu atsivertusi į Viešpatį Jėzų Kristų. Stengiuosi būti sveika Jame. Esu tikra, kad Jo laiku viskas bus atstatyta ir įvyks išgydymas, nes Jis gyvas.

Marija Magdaliėtė buvo Jėzaus Kristaus išgydyta. Ir ji buvo sveika Jėzuje Kristuje. Kaip Jo mokinė, ji sekė Gelbėtoją visoje Galilėjoje ir Jam tarnavo.

Ji buvo prie kryžiaus, Jo mirties liudininkė.

Ji nuėjo prie Jo kapo užbaigti laidotuvių patarnavimų ir pamatė, kad akmuo nuo kapo nuristas ir Viešpaties kūno nebėra. Marija prie

was gone. Mary was at the tomb weeping when she was asked, first by the angels and then by the Savior Himself, “Woman, why weepest thou? whom seekest thou?”

Mary cried, “They have taken away my Lord, and I know not where they have laid him.”

And Jesus tenderly called her by name, “Mary.” And she recognized Him and reverently replied, “Rabboni; ... Master.”

Prophesying of the Savior, Isaiah said, “He will swallow up death in victory; and the Lord God will wipe away tears from off all faces.”

His Resurrection allowed Mary’s tears to be wiped away. Surely He will wipe away yours too.

Mary was the first witness of the resurrected Savior. And she was the first to witness to others of what she had seen.

I humbly add my testimony to Mary’s. He is risen. Jesus Christ lives. Ultimately all will be healed, physically and emotionally, in Him. And in the waiting for that healing, faith in the Master Healer will make us spiritually whole. In the name of Jesus Christ, amen.

kapo verkė, kai angelai, o vėliau pats Gelbėtojas jos paklausė: „Moterie, ko verki? Ko ieškai?“

Marija verkdamas atsakė: „Paėmė mano Viešpatį ir nežinau, kur Jį padėjo.“

Jėzus švelniai kreipėsi į ją vardu: „Marija.“ Ji atpažino Jį ir pagarbiai tarė: „Rabuni!“ (t. y. „Mokytojai“).

Pranašaudamas apie Gelbėtoją, Izaijas sakė: „Jis sunaikins mirtį amžiams. Viešpats Dievas visiems nušluostys ašaras.“

Jo prisikėlimas nušluostė Marijos ašaras. Tikrai Jis nušluostys ir jūsų ašaras.

Marija buvo pirmoji prisikėlusio Gelbėtojo liudininkė. Ir ji buvo pirmoji, paliudijusi kitiems tai, ką pamatė.

Nuolankiai prie Marijos liudijimo pridedu savąjį. Jis prisikėlė. Jėzus Kristus gyvas. Galiausiai Jame visi bus išgydyti fiziškai ir emociškai. O kol laukiame to išgydymo, tikėjimas Didžiuoju Gydytoju padarys mus dvasiškai sveikus. Jėzaus Kristaus vardu, amen.